

Fattigvæsen tilgode; men denne Hensigt kan jo ikke ved dette Lovforslag opnaaes paa anden Maade end derved, at Afgiften frigjøres, at det Forbud, som hidtil har gjort, at Indtagten er indflydt i den almindelige Fattigkasse, hæves, thi saa staaer det de Bedkommende frit i samme Anledning at give Bidrag til det frie Fattigvæsen. Med Hensyn til de Uttringer, jeg hørte af den ærede 4de Landsktingsmand for 3die Kreds (Schou), skal jeg kun tillade mig at henvise ham til Udvalgets Betænkning, forsaavidt han har talt om, at en tredje Tavle burde hæves. Udvalget har i sin Betænkning tilstrækkeligt erklæret sig i denne Retning og udtalt, at der ved dette Lovforslag ingenlunde prøves paa en Omordning af hele Tavlevæsenet, hvilket maatte skee ved en ganske anden Lov, en kirkelig Anordning. Og dernæst skal jeg imod den samme ærede Taler bemærke, at Sagen kan jo synes at være betydelig og ubetydelig, alt efter det Standpunkt, hvorpaa man stiller sig. Jeg troer, at Sagen er i sit Princip af stor Betydning og kan i sin Udvikling og Virksomhed ogsaa blive af stor Betydning, navnlig for de Trængende, og jeg troer, at Sagen er af Vigtighed — som jeg ved Begyndelsen af denne Behandling udtalte — ikke alene for de Trængende, men som et Menighedsanliggende for hele Menigheden, ligesom en saadan Foranstaltning ogsaa er anbefalelsesværdig, naar Sagen betragtes fra et statsøconomisk Standpunkt.

J. Masmussen: Jeg skal kun tillade mig en meget kort Bemærkning med Hensyn til § 7. Hvis denne Paragraph ikke omredigeres, troer jeg, at de Fattiges Kasse vil gaae Glip af sin bedste Indtægt. Det er mig bekendt, at Folk ialmindelighed staae i den Tro, at den der omtalte Gave til Fattigvæsenet er halvt tvungen. Der er nemlig mange Steder, hvor det bruges, at man affordrer Bedkommende en Attest for, at denne Gave er erlagt, og Folk staae da i den Tro, at det er en Pligt for dem at erlægge den. Dersom der nu i Loven kommer til at staae, at den ophæves, gaaer Kassen Glip af sin betydeligste Indtægt. Jeg skulde derfor meget ønske, at denne Paragraph maa blive noget omredigeret.

Ordføreren: Jeg har kun dertil at bemærke, at det ligger i Sagens Natur, at det gaaer ikke an at paabyde en saadan Afgift, der skal komme et frit Fattigvæsen tilgode, og dernæst skal jeg udtale det faste og sikre Haab, at de Fattiges Tavle ingenlunde skal blive saa fattig, som adskillige Talere synes at mene, men at den maaskee kan blive endog meget righoldig.

Thalbitzer: Jeg har været temmelig overbevist om, at det har været den ærede Ordførers Mening, at disse frivillige Bidrag ikke skulle affattes; men som Paragraphen er affattet, er det klart, at Enhver, der læser Loven og blot ligegyldigt tænker derover, vil sige: det have vi Intet mere at gøre med. Hvis jeg derfor kan samle et tilstrækkeligt Antal Medlemmer til at stille et Endringsforslag i denne Retning, skal jeg ved den tredje Behandling fremkomme med et saadant.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

- 1) Lovforslagets § 1 (See Anhang Sp. 131) vedtoges eenstemmig med 35 St.
- 2) Udvalgets Endringsforslag til § 2: At Ordene „af Kirkefangeren“ udgaae, og at der i Stedet for disse indfattes: „under Slutningspsalmen.“ vedtoges med 31 St. imod 6.
- 3) Lovforslagets § 2 med den vedtagne Forandring, saaledes lydende: „De i de anførte Lovbestemmelser omhandlede tvende Tavler sammensmeltedes til een, der under Navn af „de Fattiges Tavle“ ombæres under Slutningspsalmen ved enhver Gudstjeneste og enhver kirkelig Forretning. De i Tavlen givne Penge nedlægges strax i Kirkeblokken.“ vedtoges eenstemmig med 31 St.
- 4) Udkastets § 3 (See Anhang Sp. 131) vedtoges eenstemmig med 33 St.